

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie z powództwa W. M.

przeciwko M. A.

o ochronę dóbr osobistych,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 12 października 2022 r. sygn. V ACa 384/22

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 3 czerwca 2024 r.,

w przedmiocie wniosku pozwanego o wyłączenie SSN Agnieszki Góry-Błaszczukowskiej od orzekania w sprawie I CSK 1221/23,

stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek przekazuje do rozpoznania Sądowi Najwyższemu - Izbie Cywilnej.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 7 lutego 2024 r. M. A. wniósł na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c. o wyłączenie SSN Agnieszki Góry-Błaszczukowskiej od orzekania w sprawie I CSK 1221/23.

Zarządzeniem z 12 lutego 2024 r. Prezes Izby Cywilnej Sądu Najwyższego na podstawie art. 26 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym oraz § 36 Instrukcji biurowej przekazał wniosek pozwanego o wyłączenie SSN Agnieszki Góry-Błaszczukowskiej

od orzekania w sprawie I CSK 1221/23 Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, wraz z aktami sprawy celem nadania mu dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 5 czerwca 2023 r. w sprawie C-204/21R zakwestionowano, przewidzianą w art. 26 §§ 2, 4-6 oraz art. 82 §§ 2-5 ustawy o Sądzie Najwyższym, wyłączną właściwość Sądu Najwyższego – Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w sprawach z wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego, jako niezgodną z prawem Unii Europejskiej. Mając na uwadze, że każdy sąd krajowy, w tym Sąd Najwyższy, jako organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, ma obowiązek (art. 4 ust. 3 TUE) stosować podlegające bezpośredniemu stosowaniu prawo Unii i zapewnić ochronę uprawnień wynikających z tego prawa dla jednostek, przyjąć należy, że rozpoznawanie wniosków i oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, w tym również obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego, powinno się odbywać na zasadach ogólnych, według właściwości wynikającej z przepisów proceduralnych.

Wobec powyższego, mając na uwadze wyrok TSUE z 5 czerwca 2023 r. oraz wskazaną we wniosku przez profesjonalnego pełnomocnika podstawę prawną, należało uznać, że Sąd Najwyższy – Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie jest właściwy do rozpoznania wniosku pozwanego o wyłączenie SSN Agnieszki Góry-Błaszczkowskiej od orzekania w sprawie I CSK 1221/23, który to wniosek podlega rozpoznaniu na podstawie przepisów ogólnych przez Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej.

W przedstawionych okolicznościach, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. w zw. z art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 52 § 1 k.p.c. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał wniosek Sądowi Najwyższemu – Izbie Cywilnej zgodnie z właściwością.

[SOP]

[ms]